2. **नाङ्ष** *m. patron. Name.*
नि nieder, hinein (*meist* °—).
निंस् (**निंस्ते**) küssen.
निंसिन् (—°) küssend.
निःक (°—) *s.* **निष्क** (°—).
निःक्षत्र *u.* °**क्षत्रिय** ohne Kriegerkaste.
निःप *u.* **निःफ** (°—) *s.* **निष्प** *u.* **निष्फ** (°—).
निकक्ष *m.* Achselgrube.
निकट nahe gelegen; Nähe. °**टम्** nahe zu (*Gen. o.* —°); °**टे** nahe bei; °**टात्** weg von.
निकर *m.* Haufen, Menge.
निकर्ष *m.* Abnahme, Herabsetzung.
निकष *m.* das Einreiben, Aufstreichen; der Probierstein; *n.* der darauf aufgetragene Goldstreifen.
निकषण *n.* das Abreiben; der Probierstein.
निकषा in der Nähe von (*Acc.*).
1. **निकाम** *m.* Verlangen, Begehren. **निकाम** (°—), **निकामम्** *u.* °**मतस्** nach Begehren, vollauf, reichlich.
2. **निकाम** verlangend, begierig.
निकामन् = *vor.*
निकाय *m.* Gruppe, Verein, Haufen, Menge.
निकार *m.* Demütigung, Unterdrückung.
निकारिन् *m.* Unterdrücker.
निकाश *m.* Nähe; *adj.* —° ähnlich, gleich.
निकाष *m.* das Kratzen.
निकिल्बिष *n.* Entsündigung.
निकुट्टन *n.* das Niederschmettern.
निकुब्ज gekrümmt.
निकुम्भ *m. männl. Name, auch Pflanzenn.*
निकुरम्ब *n.* Menge.
निकुरुम्ब *u.* °**क** *n. dass.*
निकृत *s.* 1. **कृ**; *n.* = *folg. f.*
निकृति unredlich, gemein; *f.* Unredlichkeit, Betrug, Gemeinheit, Bosheit.
निकृत्वन् trügerisch.
निकृन्तन niederhauend, abschneidend, vernichtend (—°); *n.* das Niederhauen, Abschneiden, Vernichten.
निकृष्ट (*s.* 1. **कर्ष्**) niedrig (*eig.* herabgezogen), verachtet, gemein; herangebracht, nahe.
निकेत *m.* (*n.*) Wohnung, Aufenthalt; Lebensstufe des Brahmanen; Kennzeichen.
निकेतन *n.* Wohnung, Stätte, Tempel.
निकोच *m.*, °**न** *n.* das Zukneifen (*der Augen*).
निक्रमण *n.* das Auftreten, die Fufsstapfe.
निक्ष्, **निक्षति** durchbohren.
निक्षेप *m.* das Niedersetzen, Hinlegen (*auch* °**न** *n.*), Werfen (*der Augen*); Aufbewahrung, Pfand, Deposit (*j.*).
निक्षेप्तर् *m.* Depositor (*j.*).
निक्षेप्य niederzulegen.
निखनन *n.* das Vergraben.
निखिल vollständig, ganz, all; *Instr. adv.*
निखिलार्थ alles Nötige enthaltend, vollständig.
निग gefesselt.
निगड *n.* Fufskette, Fessel; *Adj.* = *vor.*
निगडन *n.* das Fesseln.
निगडय्, °**यति** fesseln; *p.p.* **निगडित**.
निगडवन्त् gefesselt.*
निगद *m.* das Hersagen, Recitieren; Spruch (*r.*).
निगन्तव्य zu studieren.
निगम *m.* Einfügung (*r.*), Veda, heilige Schrift, Vorschrift, Lehre; Wurzel, Etymon (*g.*).
निगमन *n.* Anführung; Schluss (*ph.*).
निगरण *n.* das Verschlucken, Verschlingen.
निगादिन् (—°) hersagend.
निगाद्य herzusagen, mitzuteilen.
निगिरण *n.* = **निगरण**.
निगीत (*s.* 2. **गा**) gesungen, verkündigt.
निगुत् *m.* Feind.
निगूढचारिन् verborgen wandelnd.
निगूहन *n.* das Verbergen.
निगृहीति *f.* Bewältigung.
निग्रभीतर् *m.* der Festhalter.
निग्रह *m.* das Ergreifen, Festnehmen, Zurückhalten, Hemmung, Unterdrückung, Züchtigung, Bestrafung.
निग्रहण unterdrückend (—°); *n.* die Unterdrückung, Bewältigung, Züchtigung.
निग्रहीतर् *m.* = **निग्रभीतर्**.
निग्रहीतव्य zu züchtigen.
निग्राभ *m.* das Niederdrücken; Art Spruch (*r.*).